

korstogsfæller? Det synes jeg må sætte regeringen i et meget stort problem efter den her debat.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Næste ordfører er hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror, at jeg vil starte med et par bemærkninger, der ikke splitter Folketinget, men måske samler det, måske endda selv de partier, der ender med at stemme imod dette forslag.

Jeg havde lidt overvejet at starte min tale med at rose udenrigsministeren, men udenrigsministeren er jo konservativ, og jeg synes ikke, at det tilkommer mig som konservativ at rose mine egne. Jeg kan eventuelt indimellem rose Venstreministre, men jeg vil ikke rose udenrigsministeren.

Men jeg vil godt udtrykke min store anerkendelse af, at vi denne gang i modsætning til for et halvt år siden har fået tre gange så lang tid til at behandle forslaget. Vi har haft 3 uger. Så er der nogle, der ville sige: Skal vi ikke have endnu længere tid? Nej, jeg tror i og for sig, at et stort flertal er enig i, at det vil vi heller ikke have, for det er jo meget vigtigt, at de vurderinger, vi får fra efterretningstjenesten om den demokratiske udvikling, den økonomiske udvikling og andet, er mest muligt opdateret. Jeg tror, at jeg kan sige på vegne af et meget stort flertal i udvalget, at den model håber vi at man også vil følge ved de kommende forlængelser, hvis der bliver behov for dét. Det var den ene ting.

Den anden ting, jeg godt vil starte med at sige, er, at jeg synes, at hr. Per Kaalunds tale – ud over at jeg var meget enig i meget af det, faktisk det meste og især konklusionen selvfølgelig – bar præg af, at hr. Per Kaalund som et af de forholdtvis få folketingsmedlemmer, vi er nogle stykker, har været i Irak og har besøgt den danske sektor, og det er jo det, vi tager stilling til, har besøgt de lidt over 500 danske soldater, vi har dernede, de 55 litauiske soldater, har snakket med de lokale beboere, har set, hvad der står på siden af den pansrede mandskabsvogn, og jeg skal ikke oversætte det arabiske, men der står i hvert fald, at det drejer sig om danskere, det var klart for alle. Det bar hr. Per Kaalunds tale selvfølgelig præg af.

Derfor vil jeg godt opfordre til, at alle fra Forsvarsudvalget, hvad enten man er imod det her forslag eller for det, benytter den lejlighed, vi har i begyndelsen af januar, til at komme med derned og i en 3-4 dage besøge området, både de

nye civile instanser og vores soldater dernede. Jeg kan godt som formand for Forsvarsudvalget sige, at der er mulighed for, hvis man har politiske ledere, hr. Mogens Lykketoft, fru Pia Kjærsgaard og andre, som til daglig ikke sidder i Forsvarsudvalget, at indsupplere dem, så de kan komme ned og med egne øjne se de kæmpe fremskridt, der er sket i det danske område og se, hvilken fremragende indsats de danske soldater gør.

Lad mig så tage den anden halvdel af talen: Vi er i Irak og skal efter min og den konservative folketingsgruppes mening fortsætte med at være i Irak, foreløbig i dette halve år, af i hvert fald tre gode grunde:

Den første grund er simpelt hen, at FN, altså FN's Sikkerhedsråd med samtlige 15 lande, ikke alene har bedt os om det, men de har faktisk appelleret til Danmark og de øvrige 192 lande i verden om at deltage med militær hjælp ud over økonomisk hjælp. Det lever vi op til.

Den anden grund er, at den irakiske regering har bedt om det og er taknemlig for, at Danmark og 29 andre lande stiller soldater til rådighed for genopbygningen og til sikringen af demokrati-processen i Irak.

Den tredje grund tror jeg at hr. Per Kaalund og andre, der har været dernede i området, vil kunne bekræfte: Et stort flertal af de irakere, der bor i det område af Irak, hvor de danske soldater er indsat, og det er jo et område, der er lige så stort som hele Jylland, med en befolkning på omkring 300.000 mennesker, er faktisk glade for, at de danske soldater er der, og de er glade, fordi vi gør en forskel, fordi vi er med til at genopbygge politiet, fordi vi er med til at sikre, at der kan etableres nødhjælpsklinikker, fordi vi er medvirkende til, at de fleste skoler i området nu er kommet i gang, og fordi elektricitetsforsyningen og vandforsyningen nu er langt, langt bedre, end den var, da jeg besøgte området for et år siden. På det ene år har man fået skabt kæmpe fremskridt.

Kl. 11.55

Når FN appellerer til os, når den irakiske regering appellerer til os og vi virkelig gør en forskel, ja, så er der fra konservativ side ingen tvivl om, at så skal vi selvfølgelig også være der.

Lad mig så slutte med at citere fra det, som en af vores unge officerer, Daniel Risager, som i øjeblikket er i Irak lidt syd fra Basra, forleden skrev hjem til Berlingske Tidende som en opfordring også til os politikere fra alle partier. Han sluttede sit brev med at skrive: